

[Statsministeren]

Jeg vil også til belysning af regeringens holdning over for de problemer, som Grønland nu står over for, sige, at både udenrigsminister Kjeld Olesen her i folketinget og Grønlandsminister Tove Lindbo Larsen i det grønlandske landsting har givet udtryk for følgende:

»Der er ikke indledt og kan ikke indledes forhandlinger om Grønlands eventuelle alternative tilknytning til EF, før den grønlandske beslutning er truffet. Derfor ved vi heller ikke, hvilke vilkår Grønland i givet fald kan opnå. Det vil være forkert at tro, at der ikke under sådanne forhandlinger vil vise sig modstående interesser især på fiskeriområdet, som kan skabe vanskeligheder.«

Jeg tror, det er vigtigt at holde sig også dette for øje i den situation og den udvikling, som forestår for Grønland, men jeg vil sige endnu en gang: Grønland beslutter selv, og vi vil være loyale over for den beslutning, som den grønlandske befolkning træffer.

Der har i debatten været mange andre problemer oppe. Hr. Ellemann-Jensen var inde på forsvarsforliget. Hr. Ellemann-Jensen sagde, at det ikke var nogen tilfredsstillende løsning, og sagde oven i købet, at vores forsvarsforlig ikke var noget bidrag til afspænding.

Lad mig nøjes med at sige, at på et af de få områder, hvor venstre og de konservative har været med til et bredt forlig, kommer man altså her og siger, at man ikke er tilfreds med den løsning, man har lavet, og det synes jeg egentlig er for dårligt.

Regeringen er naturligvis med velberåd hu gået ind i denne aftale, først og fremmest fordi vi mente det hensigtsmæssigt så vidt muligt og på rimelige vilkår at få en bred tilslutning, og når vi så fik den, troede vi også, at det måtte være udtryk for, at alle partier ikke var så sure i deres bemærkninger om det brede forsvarsforlig, der her er etableret.

Hr. Ellemann-Jensen sagde også, at regeringen ikke var klar nok, når det angik Grønland og EF, og hr. Ib Christensen sagde, at den holdning, regeringen havde indtaget, nærmest var en pression over for Grønland. Jeg vil gerne understrege, at det, vi gør, er at sige det, der nødvendigvis må siges fra en dansk regering. Hvis vi ikke havde sagt det præcis på den måde, som vi har sagt det, havde vi ikke været ærlige i forhold til den

grønlandske befolkning. Der er ikke pression, men der er på den anden side, hr. Ellemann-Jensen, tilstrækkelig klarhed til, at man, sådan som tingene ligger nu, ved, hvad det er for konditioner, man tager stilling til EF-medlemskabet på.

Hr. Ellemann-Jensen sagde, at regeringen i øvrigt med hensyn til den økonomiske politik først og fremmest sigtede på initiativer i forhold til omverdenen, i forhold til f.eks. Europa. Ja, det synspunkt kan man jo godt have, og jeg vil i og for sig vedstå, at vi ikke først og fremmest sigter på det, men at vi naturligvis tillægger det stor betydning, hvad der sker i den verden, der omgiver os; også en hr. Ellemann-Jensen og partiet venstre bliver nødt til at erkende, at det, der foregår i Europa rent økonomisk og for så vidt også i USA og andre steder, er aldeles afgørende for Danmarks økonomi. Derfor er det naturligt og rimeligt og ville være storsnudet, hvis en regering ikke gjorde sig klart, at det naturligvis har betydning, og vi må, så beskeden vi er i størrelse, søge at påvirke i den retning, hvor nu regeringen mener der bør ske en udvikling i den økonomiske politik også i de udslaggivende lande.

Der er altså ikke noget forkert i, det er tværtimod helt rigtigt, at en regering også kender sine opgaver i forholdet til f.eks. de andre EF-lande, og selv om det har ligget lidt tungt hidtil – og formentlig stadig vil gøre det – mener jeg alligevel, der er visse lyspunkter med hensyn til den politiske udvikling inden for EF. Jeg behøver næppe at nævne noget lands navn; der er næppe grund til at gøre det, for enhver kan se, at der er lidt bedre tendenser politisk i retning af det, som en socialdemokratisk regering står for.

Hr. Ellemann-Jensen mente ikke, at regeringen rigtig havde sagt noget igennem sin åbningstale. Jeg vil meget nødig nævne alt det, der er sagt i talen, og jeg vil også befri alle for at skulle høre den én gang til, men hr. Ellemann-Jensen, der står altså nu alligevel i denne tale, at regeringen lægger enorm vægt på at finde frem til låneformer og steder, hvorfra kapital kan hentes til at hjælpe erhvervslivet igennem den økonomiske krise og til at få kapital til en rimeligere rente. Vi siger rent ud, at vi i den aktuelle beskæftigelsesmæssige situation ikke kan skære ned på de offentlige budgetter, hvis dette medfører